

vil slutte disse Bemærkninger med et Ønske om, at Lovudkastet maa finde en saadan Imødekom- men paa sin lange Vej gjennem begge Thing, at det endelig som Lov kan komme frem i en nogenlunde brugelig Skikkelse, saa at der der- efter kan ordnes et Forsvar, som Landet kan bære, og som i paakommende Tilfælde kan vise sig brugeligt.

Formanden: Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Winther: Det har undret mig, at den ærede sidste Taler vilde tillægge mig en Yt- tring som den han anførte, idet han i Tiden- den havde kunnet see, hvad jeg havde sagt; jeg er aldrig kommen med en Udtalelse som den, han tillagde mig. Jeg har sagt det staaer i Tidenen, Spalte 3622: „Naar Staten blot til enhver Tid faaer en Mand netop af de Egenskaber, som den fordrer, kan det være det Samme, hvad denne Mand hedder.“ Denne Retteelse troer jeg dog, at den ærede Folkethingsmand kunde have sparet mig for at skulle gjøre.

Brun: Naar jeg har tilladt mig at tage Ordet, saa er det kun for i al Korthed at for- klare min Stilling til denne Sag og saa godt som muligt at fremstille de Grunde, hvorpaa jeg har støttet den, og som have bevæget mig til at vedblive i den. Under den lange Dis- cussion, som er ført her i Salen, havde jeg næsten haabet, at jeg skulde være bleven rokket i den Stilling, som jeg indtager, den Stilling nemlig, at maatte udtale mig bestemt mod Hovedtanken i Lovforslaget, den Hovedtanke, der gaaer ud paa at skaffe os en stor Armee. Jeg havde næsten haabet at see min Overbeviis- ning om denne Tankes Nødvendighed rokket; men jeg maa tilstaae, at jo længere jeg har hørt Taler for Forslaget, jo mere er jeg blevet be- fæstet i min Overbeviisning om, at vor Stil- ling, hvis vi alene skulle stole paa at kunne sætte Magt imod Magt, er aldeles for- tvivlet. Jeg kan paa den anden Side, naar jeg tager Hensyn til de Talere, som have talt imod Lovforslaget, ikke være enig med dem i

den Maade, hvorpaa de ere optraadte. Det forekommer mig, at de, i det Mindste de fleste af dem, have lagt altfor megen Vægt paa det Finansielle. Jeg er overbevist om, at det er en overordentlig stor Byrde, der vil blive paa- lagt Landet, hvis vi vedtage Lovforslaget; men jeg er paa den anden Side overbevist om, at hvis vi kunne bevise, at den Armee, der skal dannes efter dette Lovforslag, ikke blot er nyttig, men ogsaa nødvendig for Landets Forsvar, maa Landet paatage sig en saadan Byrde. Jeg troer ogsaa, at det kan paatage sig den uden nogen væsentlig Ulempe, men kun under een Betin- gelse, den nemlig, at Statsborgerne virkeligt ere overbeviste om Nødvendigheden deraf. Men det er denne Nødvendighed, for hvilken det forekommer mig, at Beviset mangler, og mang- ler Beviset derfor, saa troer jeg ikke, at Folket ret længe vil finde sig i at bære en saadan Byrde. Tanken om denne store Armee fore- kommer mig næsten at være kommen til os som et Slags Troesartikel, men saaledes kan jeg ikke modtage den. Jeg maa absolut for min egen Skyld have et Slags Beviis for, at en saa stor Armee er nødvendig eller i det Mindste nyttig for Landet. Ved at gennemgaae de forskjellige Actstykker, der ere forelagte Thinget, finder jeg, at der i Bilag 8 til Commissionens Betænkning indeholdes Bemærkninger af Ma- rineministeren og af Krigsministeren over Landets Forsvar, og at der er fremsat der de forskjellige Eventualiteter, under hvilke vi kunne tænke os Armeen engageret, og den forskjellige Maade, hvorpaa disse Eventualiteter skulle imødegaaes. Jeg maa, forinden jeg gaaer ind paa nærmere at betragte disse forskellige Tilfælde, tillade mig en Bemærkning, som jeg troer ikke er uberettiget. Det forekommer mig, at der i dette Actstykke ligesom ogsaa i mange Yt- tringer, der ere faldne baade her i Salen og udenfor, gjentager sig et Slags Feiltagelser, eller om jeg saa maa sige, et Selvbedrag, som bestaaer deri, at man ligesom hitrer en vis Lyst til at afpasse og afveie Fjendens Angrebsmagt efter vor Forsvarsevne, istedetfor at dog det Mødsatte burde være Tilfældet, hvorvel vi ikke kunne afveie og afpasse vor Forsvarsevne efter hans Angrebsmagt, da vor Forsvarsevne er aldeles begrændset, medens hans Angrebsmagt